

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege pentru prevenirea
și combaterea evaziunii fiscale**

Analizând proiectul de **Lege pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.65 din 06.04.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare incriminarea ca infracțiuni a unor fapte de evaziune fiscală sau conexe acestora.

Prin natura reglementării, proiectul intră în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituție.

În aplicarea dispozițiilor art.75 din Constituție, prima Cameră parlamentară sesizată cu dezbateră proiectului este Senatul.

2. La **art.4 alin.(2)**, întrucât fapta prevăzută la acest alineat reprezintă o infracțiune distinctă de cea prevăzută la alin.(1), propunem ca ea să constituie obiectul unui articol aparte, marcat ca art.5, urmând ca celelalte articole să fie renumerotate în mod corespunzător.

3. La **art.6 alin.(1)**, simpla „deținere fără drept” a unor formulare tipizate, fie ele și cu regim special, care nu prezintă prin ea însăși un pericol social accentuat, ar trebui reconsiderată, neputând fi sancționată cu până la 7 ani de închisoare, la fel cu „punerea în circulație” a acelor formulare.

4. La partea introductivă a **art.8**, expresia „săvârșite cu intenție” nu este necesară, fiind contrară principiilor și sistemului legii penale, potrivit cărora textele prevăzute de legea penală trebuie să prevadă

expres numai când este posibil ca infracțiunea să fie săvârșită din **culpă** (art.1) alin.(1) Cod penal). În cazul unei inacțiuni, aceasta constituie infracțiune, fie că este săvârșită cu intenție fie din culpă, afară de cazul când legea sancționează numai săvârșirea ei cu intenție (art.19 alin.(3) Cod penal).

5. În cazul prevăzut la **art.8 lit.a)**, legătura între sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale și exercitarea unei activități fără autorizația prevăzută de lege pare insuficientă și poate da loc la interpretări diferite.

Potrivit art.281 Cod penal, exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, constituie infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii. Pe de altă, parte există profesii și servicii pentru care legea nu cere autorizație pentru a fi exercitată. Prin urmare, simpla exercitare a acestora fără autorizație nu poate conduce la existența unei infracțiuni de evaziune fiscală. În plus, mai trebuie precizat că în cazul unor astfel de exercitări a unor meserii sau profesii, obligațiile fiscale pot fi îndeplinite. În aceste condiții, se poate aprecia că tratamentul penal al consecinței faptei prevăzută la art.281 Cod penal (neplata obligațiilor fiscale) pare în neconcordanță cu tratamentul faptei ce a produs o astfel de consecință, art.281 Cod penal prevăzând o pedeapsă cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

La **alin.(1) lit.b)**, propunem înlocuirea cuvântului „ascunderea”, din debutul textului, prin cuvântul „nedeclararea”, mai potrivit în context.

6. Cauza de nepedepsire a infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută la **art.9 alin.(1)**, în cazul acoperirii integrale a prejudiciului cauzat, nu se înscrie în concepția generală a Codului penal și a conceptului de răspundere penală. Niciodată legea penală n-a reglementat o astfel de cauză de nepedepsire, considerând-o cel mult o cauză de **atenuare** a răspunderii penale, oarecum în sensul art.10 alin.(1) și (2) din proiect.

Obiecțiunea majoră ce poate fi adusă normei propuse constă în faptul că **este de natură să încurajeze fenomenul evazionist**, virtualii infractori așteptând să fie prinși și apoi să plătească sumele datorate bugetului general consolidat.

În plan procedural, nici organele de urmărire penală și nici instanțele de judecată nu dispun de o soluție legală specifică pentru

scoaterea de sub urmărire penală sau de achitare, după caz, pentru o astfel de cauză de nepedepsire.

7. Consecințele negative semnalate la pct.7 din prezentul aviz se amplifică prin dispozițiile din **art.9 alin.(2) și art.10 alin.(3)**, care prevăd că dacă în interval de 5 ani de la aplicarea cauzei de nepedepsire, infractorul mai săvârșește o infracțiune de evaziune fiscală dispozițiile de nepedepsire nu se aplică. Nu se înțelege din reglementare care este mecanismul procedural al aplicării acestor dispoziții. Se amână (se suspendă) judecarea cauzei în care există cauza de nepedepsire, cu 5 ani, pentru a se vedea dacă în acest interval se săvârșește din nou o infracțiune de evaziune fiscală ?

Dacă însă s-a dorit să se prevadă că în cazul repetării faptei în intervalul de timp menționat, **noua** faptă nu va beneficia de aplicarea prevederilor de la alin.(1) al art.9 și, respectiv, alin.(1) și (2) al art.10, este absolut necesară reformularea textului.

8. La **art.12**, semnalăm că expresia „reprezentanți ai societății” este lipsit de precizie normativă, fiind necesară înlocuirea ei cu alta care să exprime mai clar intenția inițiatorului.

9. La **art.15**, propunem eliminarea expresiei „Partea I” ca superfluă, întrucât prevederile art.5 din Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României stabilesc expres că legile se publică în Partea I a Monitorului Oficial.

Tot la **art.15**, pentru un plus de precizie cu privire la intrarea în vigoare a legii, este necesar să se înlocuiască expresia „în termen de 30 de zile” prin expresia „la 30 de zile”.

10. La **art.16 lit.b)**, propunem eliminarea expresiei ”și completările”, deoarece Codul muncii a suportat, ca intervenții legislative, numai modificări.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 333/8.04.2005